

פרק יב'

- פסוק א' דבר נבואה מאת ד' טובה לישראל ופורענות לאומות, נאום ד' שמתח את השמים לפרוש אותם, וייסד את הארץ, ויצר את רוח האדם בתוך גופו. (כלומר ברא את הכל).
- פסוק ב' ומכיון שהכל בידו ומה שהוא רוצה הוא עושה, אומר ד' הנה אני עושה שירושלים תהיה כמו כלי שיש בו רעל כנגד כל הגוים שיבואו להלחם על ירושלים, הרעל יהיה גם על אנשי יהודה שבאו ביחד עם הגוים לעשות מצור על ירושלים. (הגוים הכריחו את בני יהודה לבוא אתם לעשות מצור על ירושלים, ובתחילה גם הם ילקו ביחד עם הגוים).
- פסוק ג' משל נוסף אומר הנביא מה שתהיה ירושלים כנגד הגוים, ירושלים תהיה באותו יום לכל הגוים כמו אבן כבדה שכאשר מעמיסים אותה על הכתפים נשרטים בידים מרוב כובדה, כך יאספו על ירושלים מכל עמי הארץ וילקו שם.
- פסוק ד' ביום ההוא נאום ד', אכה את כל סוסי העמים בתמהון לבב, שהלב שלהם יהיה אטום מרוב הלם, ואת הרוכבים על הסוסים אכה במכת שגעון, אבל בית יהודה שבאים עם הגוים בעל כרחם אזכור לשמור עליהם שלא ילקו במכה הזאת, עוד מכה אוסיף לסוסים שיהיו עורים ומתוך שלא יראו כיצד ללכת ירמסו את אנשיהם.
- פסוק ה' כשיראו שרי יהודה כיצד כל הבאים לצבא על ירושלים נגפים והם ניצולים יחשבו בלבבם, אנשי ירושלים שיודעים שאנחנו באנו נגדם בעל כרחנו התאמצו בתפלה לד' צבקות שהוא אלקיהם שישמור אותנו בני יהודה.
- פסוק ו' באותו יום אעשה את שרי יהודה כמו לפיד אש שבוערת בעצים בתוך הכירה, וכמו לפיד אש שבוער בחבילת השבלים, וישרפו בצד ימין ובצד שמאל את כל העמים שהתאספו מסביב, וירושלים תחזור לשבת במקומה הראשון, כי אחרי שטיטוס החרیب אותה לא חזרה להבנות במקומה.
- פסוק ז' בראשונה יושיע ד' את אנשי יהודה שהם מחוץ לירושלים ביחד עם האויבים והם נמצאים בפחד מהאויבים, מכנה אותם "אהלי יהודה", לפי שהצרים על עיר יושבים באוהלים, ד' יעשה כך, כי אם יושיע מתחילה את יושבי ירושלים עם משפחת בית דוד, עלולים משפחת דוד ויושבי ירושלים להתגאות ולהתפאר שבזכותם ניצלו אנשי יהודה.
- פסוק ח' ביום ההוא יגן ד' על יושבי ירושלים, וגם החלש שבהם יהיה כמו דוד שהיה גבור ואיש מלחמה,

ומשפחת דוד תהיה כמו מלאך ד' שהם ילכו בראש ויצליחו.

- פסוק ט' - והיה ביום ההוא ארצה ואעשה את רצוני להשמיד את כל הגוים שבאים להלחם על ירושלים.
- פסוק י' - ואתן על משפחת דוד שפע של רצון של חן בעיני ד', ואתן להם רצון שיתחננו לפני, ויפנו אלי שאשלם גמול של עונש לאלו שדקרו אותם הכוונה על משיח בן יוסף שהרגו אתו, ויערכו עליו הספד כמו שמספידים בן יחיד שמת, ויבכו עליו בכי מר כמו שבוכים על בן בכור שמת.
- פסוק י"א - באותו יום יהיה מספד גדול בירושלים, כמו ההספד הדדרמון בבקעת מגדון. היה להם מפורסם ההספד הזה אצלם.
- פסוק י"ב - כל אנשי הארץ יערכו הספד כל משפחה לבדה, משפחת בית דוד לבד ונשותיהן לבד מחמת הצניעות, משפחה חשובה שתהיה בזמניהם שנקראת בית נתן ונשותיהם לבד.
- פסוק י"ג - משפחת בית לוי הם הכהנים והלויים לבד ונשותיהם לבד, משפחת שמעי שהיתה חשובה בימיהם ונשותיהם לבד.
- פסוק י"ד - מלבד אותם משפחות שנזכרו למעלה, כל המשפחות הנשארות כל משפחה בפני עצמה תערוך מספד לבדה ונשתיהם לבדן.